

in

SNS Koordinacija novinarskih sindikatov RTV Slovenija

Minister RS za javno upravo, Boštjan Koritnik
Minister RS za kulturo, dr. Vasko Simoniti
Minister RS za finance, Andrej Šircelj
Vlada Republike Slovenije, kabinet predsednika
Predsednik Programskega sveta RTV Slovenija, Ciril Baškovič
Namestnik predsednika Nadzornega sveta RTV Slovenija, dr. Borut Rončević

Ljubljana, 12. julij 2021

Zadeva: Dodatno financiranje javnega zavoda Radiotelevizija Slovenija

Spoštovani!

Po stavki javnega sektorja leta 2018 so Vlada RS oziroma v njenem imenu minister za javno upravo Rudi Medved in sindikati, vključeni v Koordinacijo stavkovnih odborov sindikatov javnega sektorja, ki jih je zastopal Jakob Počivavšek, sklenili Sporazum o razreševanju stavkovnih zahtev (Ur.l. RS, št. 80/18; v nadaljevanju: Sporazum). Sporazum je bil podpisan 3. decembra 2018, objavljen v Uradnem listu 7. decembra istega leta. Med drugim je v njegovi III. točki določeno, da so stranke dogovora soglasne, da se v Kolektivni pogodbi za javni sektor in kolektivnih pogodbah dejavnosti in poklicev ter v uredbah izvedejo spremembe uvrstitev delovnih mest in nazivov v plačne razrede skladno s 13. členom Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, kot je določeno s prilogo tega sporazuma.

Pod točko IX. se Vlada RS »zavezuje, da bo v okviru svojih pristojnosti in obstoječih sistemov financiranja zagotovila, da bodo za potrebe neposrednih in posrednih proračunskih uporabnikov (vključno z javnimi zavodi s področja zdravstva in sociale, visokošolskimi in raziskovalnimi zavodi ipd.) sredstva za stroške dela, ki izvirajo iz tega dogovora in kolektivnih pogodb, katerih podpisnica je, upoštevana pri usklajevanju predlogov finančnih načrtov neposrednih uporabnikov in pri pripravi izhodišč za pripravo finančnih načrtov posrednih uporabnikov, na prihodkovni in odhodkovni strani.«

Ker do danes Vlada RS svojih zavez do JZ RTV Slovenija ni izpolnila, jo pozivamo, da v okviru svojih pristojnosti zagotovi sredstva za višje stroške dela, ki izvirajo iz Sporazuma in izpolni obveznosti iz naslova stroškov dela, ki so izvirali iz Sporazuma ter bili vključeni in realizirani po finančnih načrtih RTV Slovenija za leto 2019, 2020 in 2021. Hkrati pozivamo Nadzorni svet RTV Slovenija in Programski svet RTV Slovenija, da zahtevata od generalnega direktorja RTV

Slovenija, da obveznost Vlade RS, ki izvira iz višjih stroškov dela po Sporazumu, vključi v predlog Finančnega načrta RTV Slovenija za leto 2022. Le tako bo mogoče pripraviti Programsko produkcijski načrt RTV Slovenija za leto 2022 brez ponovnega zmanjševanja programov. Od generalnega direktorja RTV Slovenija pričakujemo, da bo oba pristojna organa natančno seznanil z zaostalimi in prihodnjimi obveznostmi Vlade RS iz Sporazuma, od vseh deležnikov pa, da pravočasno začnejo iskati rešitve, kako bodo tudi plačane.

Obrazložitev:

Iz pregledanih zadnjih korespondenc (v mandatu sedanje vlade) o tem, kako izpolniti zaveze iz Sporazuma v mandatu sedanje Vlade, med prejšnjim generalnim direktorjem RTV Slovenija Igorjem Kaduncem in Ministrstvom za kulturo ter Ministrstvom za javno upravo, izhaja, da ministra za kulturo in javno upravo na obveznosti iz Sporazuma nimata enakih pravnih pogledov. Po odgovoru ministra za javno upravo, Boštjana Koritnika, posredovanega Svetu delavcev dne 27. avgusta 2020 določbe Sporazuma zavezujejo vlado (takšno je bilo tudi stališče ministra za javno upravo vlade prejšnjega mandata): »Po našem mnenju je torej razumeti navedeno določbo sporazuma z ozirom na obstoječ sistem financiranja in konkretno pristojnost vlade za neposredne in posredne proračunske uporabnike oziroma za posamezen javni zavod, ki sta relevantni okoliščini pri vsaki posamezni zavezi. Dodajmo še, da zaposleni na javnem zavodu RTV Slovenija sodijo med javne uslužbence zaposlene v javnem sektorju, glede katerih pravic so bile z navedenim sporazumom dogovorjene zaveze ... Upoštevaje navedeno, menimo, da se rešitev lahko poišče v okviru sistema financiranja javnega zavoda RTV Slovenija.«

Stališče ministra za kulturo, ki je od vlade dobil zadevo v reševanje, dr. Vaska Simonitija, je zavrnilno. Njegov odgovor generalnemu direktorju RTV Slovenija z dne 17. decembra 2020, (na kratko povzeto) sledi mnenju, da vlada zaveze iz Sporazuma ni dolžna spoštovati, saj ni podpisnica kolektivnih pogodb, ki jih v javnem zavodu sklepajo generalni direktor in reprezentativni sindikati: »Pri tem je treba upoštevati, da del sporazuma, ki določa povišanje uvrstitev delovnih mest ni mogel določiti povišanja uvrstitev delovnih mest javnih uslužbencev, zaposlenih v javnem zavodu RTV Slovenija, saj se skladno s petim odstavkom 13. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09) delovna mesta javnih uslužbencev v javnem zavodu RTV Slovenija uvrščajo v plačne razrede s kolektivno pogodbo, ki jo skleneta v imenu delodajalca generalni direktor javnega zavoda in v imenu delojemalcev reprezentativni sindikati v javnem zavodu. Vlada tako nima pristojnosti, da bi skupaj s sindikati javnega sektorja uvrščala delovna mesta RTV Slovenija v plačne razrede in tudi ni podpisnica kolektivne pogodbe, s katero se delovna mesta javnih uslužbencev v javnem zavodu RTV Slovenija uvrščajo v plačne razrede. V zvezi z navedenim še navajamo, da RTV Slovenija ne usklajuje finančnega načrta z neposrednim proračunskim uporabnikom (Ministrstvom za kulturo), ker sta skladno z Zakonom o Radioteleviziji Slovenija (Uradni list RS, št. 96/05) ... za programe in finančni načrt pristojna Programski svet in Nadzorni svet RTV Slovenija. Sredstva za plače so načrtovana v okviru javnih sredstev, ki jih RTV Slovenija pridobiva iz naslova RTV-prispevka, ali pa iz sredstev tržne dejavnosti. Javna služba na področju radijske in televizijske dejavnosti, ki jo opravlja javni zavod RTV Slovenija, je namreč utemeljena na institucionalni neodvisnosti in avtonomnosti programskega in poslovnega dela, kar je tudi pogojeno z neodvisnim financiranjem prek RTV-prispevka, tj. financiranjem, ki ni vezano na proračunsko financiranje neposrednega proračunskega uporabnika. Ministrstvo za kulturo zato ne more

nameniti neposrednih proračunskih sredstev za pokrivanje stroškov dela RTV Slovenija, ker za to ne obstaja pravna podlaga v ZRTVS-1 ... Glede na navedeno menimo, da mora RTV Slovenija sredstva za pokritje višjih stroškov dela (stroškov višje uvrstitve delovnih mest javnih uslužbencev RTV Slovenija v plačne razrede) zagotoviti znotraj zakonsko zagotovljenih sredstev financiranja delovanja RTV Slovenija.«

Z dopisom dne 18. januarja 2021 je tedanji generalni direktor Igor Kadunc ministru za kulturo utemeljil, zakaj je njegova obrazložitev nepravilna. Ker na dopis ni bilo odgovora, je generalni direktor RTV Slovenija 15. marca 2021 ministra za kulturo dr. Vaska Simonitija ponovno zaprosil za odgovor in k iskanju rešitev, kako izpolniti zaveze Sporazuma, na skupnem sestanku s predstavniki ministrstva za kulturo, ministrstva za javno upravo in Službe vlade za zakonodajo. Odziva ministrstva za kulturo v tem letu ni bilo. Po nastopu novega generalnega direktorja Andreja Graha Whatmougha pa je vsekakor zamrlo prizadevanje tudi na strani RTV Slovenija. Do danes ni nobenih znamenj, da bo novi generalni direktor RTV Slovenija sploh naslavljal ureditev vprašanja zavez iz Sporazuma, kljub povsem jasnim ekonomskim razlogom in signalom, da se bo likvidnostni položaj RTV Slovenija v prihodnjem letu zaostрил in poslabšal do mere, da bodo ogrožena delovna mesta zaposlenih, razvoj in obseg dane programske ponudbe, verjetno pa tudi programskih nalog, uzakonjenih po ZRTVS-1.

RTV Slovenija je do sedaj od leta 2019 zagotavljala izplačila plač v skladu s Sporazumom, kar je prispevalo k presežku odhodkov nad prihodki (do konca 2020 okoli 6 milijonov evrov) in je izpad pokrivala z rezervami preteklih let. Enako je predvideno tudi v Finančnem načrtu za leto 2021, ko bo pokrivanje povečanja stroškov plač po Sporazumu znašalo dobrih 4 milijone evrov. S tem pa bodo presežki iz preteklih let porabljeni. V kolikor se ne zagotovi pokritje dodatnih stroškov dela zaradi Sporazuma, bo javni zavod postal v prihodnjem letu nelikviden. Na teh osnovah pa ni mogoče pripraviti niti Finančnega načrta za leto 2022 in tako tudi ne z njim usklajenega Programsko produkcijskega načrta.

V zvezi z navedenimi pogledi in stališči pa moramo sicer opozoriti na nekatera zanemarjena pravna dejstva in podlage, iz katerih sledi, zakaj je vlada dolžna spoštovati svoje obveznosti iz Sporazuma, tudi na možnosti, kako je Sporazum mogoče uresničiti. Ob tem ne nameravamo navajati določb sistema plač javnih uslužbencev, po katerih je JZ RTV Slovenija njegov zavezani del.

Po 2. členu ZRTVS-1 je »ustanovitelj javnega zavoda Radiotelevizija Slovenija Republika Slovenija. Dolžnost ustanovitelja je zagotoviti institucionalno avtonomijo in uredniško neodvisnost RTV Slovenija in zagotoviti primerno financiranje za izvajanje javne službe«. Ob tem poudarjamo - sicer ne v neposredni zvezi z izvajanjem zavez iz Sporazuma, a vendarle -, da je parlamentarni Odbor za kulturo na nujni 22. seji 15. julija 2020 sprejel sklep, s katerim poziva k zadostnemu financiranju: »Pri nadaljnji pripravi vseh štirih zakonov naj vlada zagotovi spoštovanje ... položaja javne RTV SLO kot javnega zavoda in kulturnega pomena ter s tem nujno institucionalno in programsko avtonomijo, uredniško neodvisnost in zadostno financiranje.« Nadalje je primerno financiranje s svojim sklepom priporočila vladi tudi parlamentarna Komisija za nadzor javnih financ na seji dne 22. aprila 2021.

Kako pa je s finančno avtonomijo RTV Slovenija, povezano s financiranjem javne službe iz prispevka in drugih virov? Z zakonom je povsem jasno omejena in se nanaša na avtonomijo

razporejanja danih virov, ne pa tudi na njihovo morebitno povečanje v skladu s potrebami uzakonjene programske ponudbe. To je v polni pristojnosti vlade oziroma državnega zbora. Če upoštevamo, da je višina prispevka od leta 2012 nespremenjena, nam je seveda jasno, da je prispevek pravzaprav politično nestabilen vir financiranja. Med drugim je bil to eden ključnih razlogov, da smo Sindikat novinarjev Slovenije in RTV novinarski stavkovni odbor ob napovedi stavke leta 2018, v 3. stavkovni zahtevi izrecno izpostavili »zagotovitev sredstev delodajalcem za povečane stroške dela«, ki izhajajo iz povečanja plač in odpravljanja preostalih varčevalnih ukrepov. Zahteva je bila kasneje preoblikovana smiselno in splošno, veljavna za vse javne zavode, kot v IX. točki Sporazuma.

Za odločanje o višini virov sredstev je torej pristojna vlada, ne RTV Slovenija, ki je avtonomna le v okviru danih virov iz prispevka, in sicer kot v nadaljevanju. Po 30. členu ZRTVS-1 RTV Slovenija pridobiva sredstva za izvajanje njenih dejavnosti iz plačil prispevka za programe RTV Slovenija in iz sredstev državnega proračuna. Po drugem odstavku istega člena se iz državnega proračuna financirajo:

- del narodnostnih programov, v deležu, ki se ne financira iz prispevka;
- del programov RTV Slovenija za slovenske narodne manjšine v sosednjih državah, za izseljence in zdomce oziroma Slovence po svetu ter za tujo javnost, v deležu, ki se ne financira iz prispevka;
- posamezni projekti kulturnega, znanstvenega in splošnega izobraževalnega pomena ter posamezni projekti digitalizacije tehnološke opreme in arhivov, ki jih predlagajo pristojna ministrstva v delih, ki se ne financirajo iz prispevka.

V tretjem odstavku istega člena je določeno: »Iz prispevka se financira dejavnost RTV Slovenija, ki jo kot javno službo določa ta zakon, razen v delih, ko se ta dejavnost, glede na določbe prejšnjega odstavka tega člena financira iz državnega proračuna«. Dodajmo, da so sredstva iz državnega proračuna v navedenih dejavnostih majhna glede na njihov obseg, in v največji meri financirana iz prispevka za javno službo oziroma iz tržnih prihodkov.

Po tretjem odstavku 31. člena ZRTVS- 1: »Višina prispevka se določa z zakonom. Vlada višino prispevkov spremeni za največ 10 odstotkov, če za to obstajajo utemeljeni ekonomski razlogi, vendar najkasneje do 1. septembra tekočega leta za naslednje leto.« Dodajmo, da so resni in utemeljeni ekonomski razlogi za utemeljitev višjega prispevka - po kazalcih poslovanja zaključnih poročil, tudi po dokumentiranih poročilih prejšnjega generalnega direktorja RTV Slovenija Igorja Kadunca - povsem nazorno izkazani po letu 2018.

Vlada ima skratka v zvezi z izpolnjevanjem zavez iz Sporazuma v okviru obstoječega sistema financiranja v rokah škarje in platno, tudi različnih kombinacij dodatnega financiranja. Ne nazadnje bi moral biti poslovno in ekonomsko položaj prezenten tako parlamentu kot vladi. Vlado v Nadzornem svetu po 26. členu ZRTVS- 1 zastopajo štirje z njene strani imenovani člani in pet s strani državnega zbora (od skupaj enajstih). V Programskem svetu pa po 17. členu od 29 članov pet članov imenuje državni zbor na predlog političnih strank, še 16 pa na predlog civilne družbe. Seveda se zavedamo, da so sistemsko vsi avtonomni, povsem jasno pa nam je tudi, da brez politične volje vlade v okvirih obstoječega načina financiranja ni mogoče izpolniti vladnih zavez Sporazuma.

V zvezi z zavezami iz kolektivnih pogodb oziroma obveznosti RTV Slovenija in vlade do zaposlenih javnih uslužbencev RTV Slovenija po veljavnem delovno pravnem redu v javnem sektorju, ugotavljamo, da obstajajo in neposredno zavezujejo tudi RTV Slovenija, ne glede na to, ali je podpisnik vlada ali generalni direktor RTV Slovenija, med njimi pa je seveda potrebno upoštevati določeno hierarhijo in vzporednost. Za zavezo o financiranju stroškov dela, ki izvirajo iz Sporazuma in zajemajo enake vsebine, navedene v Sporazumu o razreševanju stavkovnih zahtev (Ur.l. RS, št.: 80/ 18), so bistvene naslednje pravne podlage, katerih podpisniki so tudi reprezentativni sindikati v RTV Slovenija in vlada oziroma v primeru zavodskih kolektivnih pogodb generalni direktor RTV Slovenija:

- Dogovor o plačah in drugih stroških dela v javnem sektorju (Ur.l. RS, št. 80/18);
- Aneks št. 12 h Kolektivni pogodbi za javni sektor (Ur.l. RS, št. 80/18);
- Aneks h Kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti v Republiki Sloveniji (Ur.l. RS, št. 80/18);
- Aneks h Kolektivni pogodbi za kulturne dejavnosti v Republiki Sloveniji (Ur.l. RS, št. 80/18);
- Aneks št. 4 h Kolektivni pogodbi za poklicne novinarje (Ur.l. RS, št.: 3/19);
- Aneks št. 6 h Kolektivni pogodbi JZ RTV Slovenija (Ur.l. RS, št.: 3/19).

Določene obveznosti iz naslova odprave (dela) varčevalnih ukrepov pa so bile urejene še v Dogovoru o odpravi varčevalnih ukrepov v zvezi s povračili stroškov in drugimi prejemki javnih uslužbencev, zamiku izplačilnega dneva plače pri proračunskih uporabnikih ter regresu za letni dopust za leto 2021 in ustreznimi sklenjenimi aneksi k zgoraj omenjenim kolektivnim pogodbam na začetku letošnjega junija.

V zvezi z ekonomiko zmanjševanja stroškov dela (cost cutting pristopom, v nadaljevanju: CC usmeritev) v RTV Slovenija pri danih virih (brez izpolnitve vladne zaveze iz Sporazuma):

Javni zavod CC usmeritev v blagi obliki že izvaja od leta 2016 (ne prvič), ko so začeli enkratno saniranje nezakonitih prikritih prekarnih zaposlitev in zaposlili stalne pogodbene sodelavce. V nadaljevanju bomo navedli le nekaj dejstev, ki so bila doslej že razložena, na vladni strani v največji meri preslišana, v razpravah na parlamentarnih delovnih telesih. Podatki so razpoložljivi in izkazani v javno objavljenih letnih poročilih o poslovanju in finančnih načrtih RTV Slovenija, obravnavani tudi na Nadzornem in Programskem svetu RTV Slovenija.

Uvodoma poudarjamo, da CC usmeritev brez dodatnih virov na prihodkovni strani ne bo in ne more biti uspešen in učinkovit pristop do stabilizacije poslovanja nobene javne službe in niti JZ RTV Slovenija. Za ilustracijo naj si vlada ogleda sanacijo Slovenskih železnic- potniški promet, ki jo nekaj let in še vedno izvaja z znatnimi proračunskimi subvencijami. V upanju na dodatne vire iz Sporazuma je bilo blago izvajanje CC usmeritve v JZ RTV Slovenija do določene mere že doslej škodljivo. V primeru bolj radikalnega pristopa CC usmeritve v stroške dela pa bo neizbežen polom javne službe in javnega zavoda na strani ponudbe, ker bodo nepopravljivo poškodovani njegovi kadrovski in razvojni potenciali (seveda financirani tudi z RTV-prispevkom).

CC pristop je morda za lastnike do določene mere lahko učinkovit v zasebnem sektorju, a še to zgolj kratkoročno. Izkusili smo ga že v medijskih družbah izdajateljev tiskanih medijev, najbolj radikalno v nekaterih časopisnih hišah, kjer je uspelo pri upadajoči rasti produkta

dvigniti zaslužke, vendar le za ceno krčenja ponudbe medijskih vsebin. Jasno, da je programska raznolikost javnih služb še toliko bolj dragocena za domači medijski prostor.

Za javno službo RTV Slovenija, katere primarna naloga seveda ni višina zaslužkov ali dobička, ampak izvajanje z zakonom določenih nalog na področju obveščanja, kulture, izobraževanja, odprtega dostopa do javnega prostora komuniciranja in informiranja, itn., je CC usmeritev neprimerna. In to iz preprostega razloga, ker javni zavod ne more vplivati na ceno in rast produkta, na strani povpraševanja pa mora zagotoviti široko in raznoliko ponudbo, ne glede na velikost povpraševanja in ne glede na obseg stroškov dela, primernih za zadovoljitev zakonitih funkcij javne RTV Slovenija. Skoraj desetletna stagnacija na strani prihodkov iz prispevkov in proračuna, nezadostno financiranje vodi do posledice, ki jo lahko v živo spremljamo na primeru nezakonite prekinitve vladnega financiranja javne službe Slovenske tiskovne agencije, ko se v poslovno uspešnem podjetju uničujeta zdrav kadrovski potencial in znanje.

Od leta 2015 se je v RTV Slovenija skupno število zaposlenih in stalnih pogodbenih sodelavcev, ki so bili zaposleni do leta 2020, do lani zmanjšalo s skoraj 2500 na 2259 zaposlenih ali za skoraj 10 odstotkov. Primerljivi stroški dela so se v enakem obdobju povečali za 5 milijonov evrov ali na letnih 77,4 milijona evrov, predvsem zaradi višjih stroškov dela (obdavčitev) za zaposlitve stalnih sodelavcev in eksterne rasti stroškov dela, ki so bili posledica dogovorjene rasti plač in popuščanja varčevalnih ukrepov v javnem sektorju.

Plače zaposlenih v JZ RTV Slovenija so sicer zaostajale za rastjo povprečja v javnem sektorju za okoli 5 odstotnih točk, po naših ocenah predvsem po zaslugi treh notranjih zavor: preteklega močnejšega omejevanja napredovanj kot v javnem sektorju; zaposleni, ki delajo na zahtevnejših delovnih mestih so prejeli plačo na manj zahtevnih delovnih mestih, določenih z njihovo pogodbo o zaposlitvi; zaradi malusa, po katerem prejemo za 1 ali 2 plačna razreda nižjo plačo, če ne izpolnjujejo izobrazbenega pogoja. Povprečni letni strošek dela na zaposlenega se je od leta 2015, ko je znašal 29.169 evrov, do leta 2018 povečal na raven 30.297 evrov ali za skoraj 4 odstotke. Po letu 2018, ko so izpolnjevali tudi zaveze iz Sporazuma, se je do lani strošek dela na zaposlenega povečal na raven 34.260 evrov ali za dobrih 13 odstotkov. Skupaj se je strošek dela na zaposlenega torej od leta 2015 do lani, ko so zaposlenost zmanjšali za 10 odstotkov, povečal za blizu 18 odstotkov.

V omenjenem obdobju se je v poslovanju dogajalo prav to, pred čemer svarijo tudi teoretiki CC usmeritve, da namreč postane lahko škoda CC pristopa večja od koristi. Ali kot v poročilih RTV Slovenija ugotavljajo tudi sami: »Naš napor, da z zmanjšanjem števila zaposlenih zmanjšamo stroške dela, je več kot izničen z rastjo stroškov dela, na katera praktično nismo imeli vpliva«. Povišanje plač za en plačni razred je v letu 2019 povečalo stroške za 1,97 milijona evrov, dodatni plačni razred v letu 2020 skupaj za 3,95 milijona evrov.

Na strani prihodkov, na katerega povečanje v javnem zavodu zaradi zamrznjenega prispevka in neizpolnenih obveznosti iz Sporazuma niso imeli nobenega pomembnejšega vpliva, je celotni prihodek upadel s 127,3 milijona evrov leta 2015 na lanske 124,7 milijona evrov. Če bi sledili predpostavki ali zahtevi, da morajo biti odhodki uravnoteženi s prihodki in zmanjšati blizu 6 milijonov kumulirane izgube v navedenem obdobju samo s CC usmeritvijo v stroške

dela, bi pri danih pogojih v letu 2020 morali zmanjšati zaposlenost za dodatnih skoraj 200 zaposlenih, ob tem, da so v omenjenem obdobju že zmanjšali zaposlenost za 240 zaposlenih.

Pri navedenih sicer statičnih ocenah je vendarle na dlani, da ostrejši obrat v CC usmeritev pri stroških dela nima smisla, če ne bo ustrezne podpore na prihodkovni strani. Po finančnem načrtu za leto 2021 naj bi se zaposlenost zmanjšala neto za 72, skupaj se je v obdobju od leta 2018 do lani neto skrčila za 50 zaposlenih. Ocena povprečnega »prihranka« pri stroških dela za 72 zaposlenih na letni ravni brez stroškov odpravnin je blizu 2,5 milijona evrov. Čeprav bi se zmanjšanje zaposlenosti realiziralo že v začetku leta 2021, bi imeli konec leta precej znatnejše izgube kot pa koristi iz krčenja zaposlenosti.

Pri dani likvidnosti, ki jo mora RTV Slovenija zagotavljati iz obstoječih prihodkov, prihaja poleg krčenja kadrovskih virov še do zaviranja razvoja. Ker vlada ni izpolnila zaveze Sporazuma za dodatno financiranje, je prišlo do močnejšega zmanjšanja financiranja investicij. Tako je bilo v letu 2019 za investicije porabljeno za skoraj 1 milijonov evrov manj od amortizacije, v letu 2020 pa celo za dobrih 2,1 milijona manj.

Kot navedeno v načrtu za leto 2021, je imela RTV Slovenija za svoje delovanje v letu 2012, ko je bila nazadnje spremenjena višina prispevka, letna sredstva v višini 0,363 BDP, v letu 2019 le še za 0,252 odstotka BDP. Pri danih prihodkih obrat v še ostrejšo CC usmeritev pri stroških dela, če bo realizirana, lahko v letu dni povzroči dodatno in nepopravljivo škodo, poveča razvojna tveganja, družbenih oportunitetnih stroškov odpuščanj, likvidnostna tveganja in tveganja na strani dane programske ponudbe, katerih škode v pretežni meri niti ni mogoče kvantificirati, sega pa v celotni medijski prostor.

Glede na vse pričakujemo, da bo vlada problem reševanja obveznosti do javne RTV Slovenije obravnavala in se jasno opredelila do uvodoma navedenega poziva. Resno obravnavo in odgovore pričakujemo tudi od ustanovitelja ter od Programskega in Nadzornega sveta v postopkih sprejemanja finančnega in programsko produkcijskega načrta za leto 2022.

S spoštovanjem,

Alenka Potočnik, l.r., predsednica Sindikata novinarjev Slovenije

Katja Stamboldžioski, l.r., predsednica Koordinacije novinarskih sindikatov RTV Slovenija

Pozivu se pridružujemo:

Tom Zalaznik, l.r., predsednik Sindikata delavcev radiodifuzije Slovenije

Peter Kosmač, l.r., Sindikat kulturno umetniških ustvarjalcev RTV Slovenija

Petra Bezjak Cirman, l.r. Svet delavcev RTV Slovenija

Branimir Štrukelj, l.r. vodja pogajalske skupine KSJS in predsednik Konfederacije sindikatov javnega sektorja

Jakob Počivavšek, vodja pogajalske skupine SJS in predsednik Konfederacije Pergam

V vednost:

Državni zbor RS, predsednik Igor Zorčič

Odbor za kulturo, predsednica Violeta Tomić

Komisija za nadzor javnih financ, predsednik Igor Peček

Vodilnim delavcem JZ RTV Slovenija:

Andrej Grah Whatmough, generalni direktor JZ RTV Slovenija
Natalija Gorščak, direktorica Televizije Slovenija
Mirko Štular, direktor Radia Slovenija